

Sygn. akt V KO 66/20

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **P. G.**

skazanego za czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 września 2020 r.

kwestii przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 16 stycznia 2019 r., sygn. akt II AKa (...)

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w J.

z dnia 28 września 2018 r., sygn. akt III K (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w J. wyrokiem z dnia 28 września 2018 r., w sprawie o sygn. akt III K (...), uznał P. G. za winnego popełnienia czynów: z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 157 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za które, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., wymierzył mu karę 8 lat pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego, Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 16 stycznia 2019 r., sygn. akt II AKa (...) zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uznał, iż oskarżony dopuścił się jednego czynu

przestępnego i na podstawie m. in. art. 156 § 1 pkt 2 k.k. wymierzył mu karę 8 lat pozbawienia wolności.

W dniu 19 marca 2020 r. do Sądu Okręgowego w J. wpłynął wniosek skazanego o wyznaczenie obrońcy z urzędu celem złożenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie III K (...). Pismo to zostało przekazane zgodnie z właściwością do Sądu Najwyższego.

Zarządzeniem z dnia 30 czerwca 2020 r. skazany został wezwany do sprezycowania jakie nowe okoliczności mają stanowić podstawę wniosku o wznowienie postępowania.

W dniu 22 lipca 2020 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego o wznowienie postępowania, w którym wskazał, że procedujący w sprawie Sąd Okręgowy w J. nie wziął pod uwagę faktu opinii biegłych, którzy stwierdzili całkowitą niepoczytalność P. G. W związku z powyższym skazany wniósł o wznowienie postępowania w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanego do usunięcia jego braków formalnych i bez próby ich usunięcia poprzez wyznaczenie obrońcy z urzędu. Wymieniony na wstępie przepis nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku niepochozącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (Dz. U. 2013, poz. 1247) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku

niepochodzącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że pismo skazanego P. G. nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, iż w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania ujęte w art. 540 § 1 – 3 k.p.k.

Wnosząc o wznowienie postępowania skazany powołuje się na okoliczności związane z merytorycznym rozpoznaniem sprawy i kwestionuje dowody przeprowadzone w sprawie, twierdząc, że opinie biegłych wskazują na jego „całkowitą niepoczytalność w trakcie popełnionego przestępstwa”. Wnioskodawca zupełnie przy tym pomija, że postępowanie wznowieniowe nie służy ponownej ocenie dowodów, które mają wykazać przeciwieństwo tego, co przyjęto w postępowaniu rozpoznawczym. Z tak w rzeczywistości umotywowanego wniosku skazanego wynika jego oczywista bezzasadność. Postępowanie wznowieniowe nie ma bowiem na celu ponownego rozpoznania sprawy, do czego zmierza wnioskodawca.

Nie dostrzegając także, aby zachodziły inne okoliczności, które mogłyby zadecydować o uwzględnieniu wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy uznał, że jest on bezzasadny w stopniu oczywistym i w trybie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić jego przyjęcia.